

Păstor solar

Adina Speranta

În vremurile de-altădată
Deșteleneai câmpia bolții
Cu târnăcopul ca să poată
Lumina să-și înfigă colții.

Puneai la jug să tragă luna
Și-n urma ta semințe moi
Își făureau pe cer cununa
De spice tremurând vioi.

Cutreierai apoi prin lume
Să scuturi velința tăcerii
Și zorii începeau să sune
Din clopoțelul deșteptării.

Pe țarinile dezvelite,
Plesneai din biciul tău de foc
Iar lanurile ciufulite
Cu vântul se-ndemnau la joc.

Prindeai zăbala ștrengărește
De botul știrb al unui nor
Și prins de coamă, voinicește,
La trap porneai prin cer, în zbor.

Dar de un veac, așa îmi pare,
N-ai mai venit, păstor vioi,
Iar norii, cu înverșunare,
Toarnă puhoaie din butoi.

03.05.2016